

ท่านมิได้กระทำแก่เรา'

<46.> และพวกเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิตย์ แต่ผู้ชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์"

Verses of the Holy Bible quoted in Thai language above are all taken from the Thai King James Version.

It's extremely important for all of us to remember this:

- 1) **We speak to Triune YHWH God** by our prayers.
- 2) **Triune YHWH God speaks to us** by the words of Holy Scripture, in the Word of God written by His Son.

So we must try to read His words and His Book just as often as we possibly can... on a daily basis!!

version

2021-June-12

This is a Study-Aid booklet for one of many Street Tracts found at...

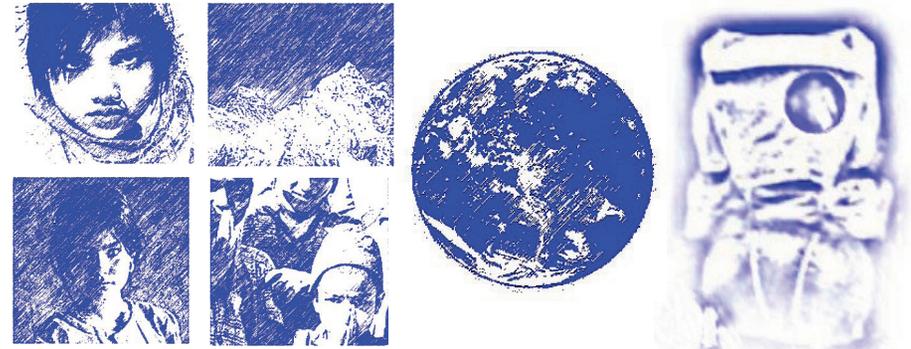
JesusChristIndia.org

**JesusChristNepal.org, JesusChristSriLanka.org,
JesusChristBurma.org, JesusChristThailand.org,
JesusChristChina.org, JesusChristTaiwan.org,
JesusChristKorea.org, JesusChristJapan.org ...
JesusChristUSA.org, JesusChristAmerica.org
& JesusChristIsrael.org** as well...!

*Visit these websites for free e-tracts (a.k.a. tract e-books),
for paper-booklet printing patterns, Bible lessons,
online Bible audio & more good stuff !*

e-mail: etracts@yahoo.com or etracts@gmail.com

Earth-Trekker's Guide. *Godly Light For Thailand series.*
Study Aid 2. Thai Bible verses for... **Divine Selection.**
Jesus predicts the future & the last days of the Earth!
ข้อพระคัมภีร์ภาษาไทย Prophecy of Jesus -- Matthew 24-25.

Divine Selection.

GOD'S DEVELOPMENTAL PROGRAM FOR EARTH.

A Plan For Our Planet's Future

From YHWH, The Holy One Of Israel, The Creator Of All The Universe, Who Is Eternally The Light Of The World.

**This 8-Pages Study-Aid Booklet Is Printable And Includes
All The Bible Verses Quoted In Thai Language.**

ข้อพระคัมภีร์ภาษาไทย Prophecy of Jesus -- Matthew 24-25.

**Jesus Christ is God The Son, the Creator of All,
the "Sun of Heaven," the "Sun of Righteousness,"
and the Light of the World...!**

Courtesy of **JesusChristThailand.net.**

Visit also *JesusChristJapan.org* & *JesusChristChina.org*,
sites *JesusChristKorea.org* and *JesusChristIndia.org*,
sites *JesusChristNepal.org* and *JesusChristSriLanka.org*,
sites *JesusChristBurma.org* and *JesusChristTaiwan.org* ...
for more print-patterns & free Bible-teaching lessons.

Matthew 24.

- <1.> ฝ่ายพระเยซูทรงออกจากพระวิหาร แล้วพวกสาวกของพระองค์มาซึ่งตึกทั้งหลายของพระวิหารให้พระองค์ทอดพระเนตร
- <2.> พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "สิ่งสารพัดเหล่านี้พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็หาไม่ได้"
- <3.> เมื่อพระองค์ประทับบนภูเขามะกอกเทศ พวกสาวกมาเฝ้าพระองค์ ส่วนตัวกราบทูลว่า "ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายทราบว่ เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมา และวาระสุดท้ายของโลกนี้"
- <4.> พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง
- <5.> ด้วยว่าจะมีหลายคนมาต่างอ้างนามของเรา กล่าวว่า `เราเป็นพระคริสต์' เขาจะล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป
- <6.> ท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม คอยระวังอย่าตื่นตระหนกเลย ด้วยว่าบรรดาสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องบังเกิดขึ้น แต่ที่สูญพลายยังไม่มาถึง
- <7.> เพราะประชาชาติจะลุกขึ้นต่อสู้ประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อสู้ราชอาณาจักร ทั้งจะเกิดกันดารอาหารและโรคระบาดอย่างร้ายแรงและแผ่นดินไหวในที่ต่างๆ
- <8.> เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขั้นแรกแห่งความทุกข์ลำบาก
- <9.> ในเวลานั้นเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้ให้ทนทุกข์ลำบากและจะฆ่าท่านเสีย และประชาชาติต่างๆจะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา
- <10.> คราวนั้นคนเป็นอันมากจะถดถอยไปและทรยศกันและกัน ทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกัน
- <11.> จะมีผู้พยากรณ์เท็จหลายคนเกิดขึ้นและล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป
- <12.> ความรักของคนเป็นอันมากจะเยือกเย็นลง เพราะความชั่วช้าจะแผ่ขยายออกไป
- <13.> แต่ผู้ที่ทนได้จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด
- <14.> ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง
- <15.> เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า ที่ดาเนียลคาสตาพยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ใน

- <33.> และพระองค์จะทรงจัดฝูงแกะให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ฝูงแพะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องซ้าย
- <34.> ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า `ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก
- <35.> เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากะหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้
- <36.> เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในคุก ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา'
- <37.> เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลพระองค์ว่า `พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร
- <38.> ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลือยพระกาย และได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร
- <39.> ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประขวรหรือต้องจำอยู่ในคุก และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'
- <40.> แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบเขาว่า `เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรานี้ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย'
- <41.> แล้วพระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ด้วยว่า `ท่านทั้งหลาย ผู้ต้องสาปแช่ง จงถอยไปจากเราเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมุนของมันนั้น
- <42.> เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านก็มีมิได้ให้เรากิน เรากะหายน้ำ ท่านก็มีมิได้ให้เราดื่ม
- <43.> เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ไม่ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็ไม่ได้ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เราเจ็บป่วยและต้องจำอยู่ในคุก ท่านไม่ได้เยี่ยมเรา'
- <44.> เขาทั้งหลายจะทูลพระองค์ด้วยว่า `พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงหิวหรือทรงกระหายน้ำ หรือทรงเป็นแขกแปลกหน้าหรือเปลือยพระกาย หรือประขวร หรือต้องจำอยู่ในคุก และข้าพระองค์มิได้ปรนนิบัติพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'
- <45.> เมื่อนั้นพระองค์จะตรัสตอบเขาว่า `เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านมิได้กระทำแก่ผู้ต่ำต้อยที่สุดสักคนหนึ่ง ในพวกนี้ ก็เหมือน

<18.> แต่คนที่ได้รับตะลันต์เดียวได้ขาดหลุมซ่อนเงินของนายไว้

<19.> ครั้นอยู่มาช้านาน นายจึงมาคิดบัญชีกับผู้รับใช้เหล่านั้น

<20.> คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็เอาเงินกำไรอีกห้าตะลันต์มาชี้แจงว่า `นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินห้าตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดุเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์'

<21.> นายจึงตอบเขาว่า `ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรึดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด'

<22.> คนที่ได้รับสองตะลันต์มาชี้แจงด้วยว่า `นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินสองตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดุเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสองตะลันต์'

<23.> นายจึงตอบเขาว่า `ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรึดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด'

<24.> ฝ่ายคนที่ได้รับตะลันต์เดียวมาชี้แจงว่า `นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้จักท่านว่าท่านเป็นคนใจแข็ง เกี้ยวผลที่ท่านมิได้หว่าน เก็บสำสมที่ท่านมิได้ไปรย

<25.> ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ดิน ดุเถิด นี่แหละเงินของท่าน'

<26.> นายจึงตอบเขาว่า `เจ้าผู้รับใช้ชั่วช้าและเกียจคร้าน เจ้าก็รู้อยู่ที่เราเกี้ยวที่เรามิได้หว่าน เก็บสำสมที่เรามิได้ไปรย

<27.> เหตุฉะนั้น เจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากไว้ที่ธนาคาร เมื่อเรามาจะได้รับเงินของเราทั้งดอกเบียดด้วย

<28.> เพราะฉะนั้น จงเอาเงินตะลันต์เดียวนั้นจากเขาไปให้คนที่มิสืบทะลันต์

<29.> ด้วยว่าทุกคนที่มีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้แก่ผู้นั้นจนมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าจะซึ่งเขามีอยู่ก็ต้องเอาไปจากเขา

<30.> จงเอาเจ้าผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์นี้ไปทิ้งเสียที่มืดภายนอก ซึ่งที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน'

<31.> เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในสง่าราศีของพระองค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์อันบริสุทธิ์ทั้งปวง เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์

<32.> บรรดาประชาชาติต่างๆจะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายโดยแยกพวกหนึ่งออกจากอีกพวกหนึ่ง เหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ

สถานบริสุทธิ์" (ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเอาเถิด)

<16.> "เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขาทั้งหลาย

<17.> ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน อย่าให้ลงมาเก็บข้าวของใดๆออกจากบ้านของตน

<18.> ผู้ที่อยู่ตามทุ่งนา อย่าให้กลับไปเอาเสื้อผ้าของตน

<19.> แต่ในวันเหล่านั้น วิวัดจะเกิดขึ้นแก่หญิงที่มีครรภ์ หรือหญิงที่มีลูกอ่อนกินนมอยู่

<20.> จงอธิษฐานขอเพื่อการที่ท่านต้องหนีนั้นจะไม่ตกในฤดูหนาวหรือในวันสะบาโต

<21.> ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีต่อไปอีกเลย

<22.> และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดๆรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า

<23.> ในเวลานั้นถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า `ดุเถิด พระคริสต์อยู่ที่นี้' หรือ `อยู่ที่โน่น' อย่าได้เชื่อเลย

<24.> ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้พยากรณ์เทียมเท็จเกิดขึ้นหลายคน และจะทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ถ้าเป็นไปได้จะล่อลวงแม้ผู้ที่ทรงเลือกสรรให้หลง

<25.> ดุเถิด เราได้บอกท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้ว

<26.> เหตุฉะนั้น ถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า `ดุเถิด ท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร' ก็จงอย่าออกไป หรือจะว่า `ดุเถิด อยู่ที่ห้องลับ' ก็จงอย่าเชื่อ

<27.> ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออกสองไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น

<28.> ด้วยว่าชากศพายุที่ไหน ฝนกอินทรีก็จะตอมกันอยู่ที่นั่น

<29.> แต่พอสิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว `ดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านไป'

<30.> เมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า `มนุษย์ทุกตระกูลทั่วโลกจะไว้ทุกข์' แล้วเขาจะเห็น `บุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า' พร้อมด้วยฤทธานภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก

<31.> พระองค์จะทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วจากลมทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่ สุดฟ้าข้างโน้น

<32.> บัดนี้ จงเรียนคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ เมื่อกิ่งก้านยังอ่อนและแตกใบแล้ว ท่านก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะถึงแล้ว

<33.> เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งทั้งปวงนี้ ก็ให้รู้ว่าเหตุการณ์นั้นมาใกล้จะถึงประจักษ์แล้ว

<34.> เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชั่วอายุนี้จะไม่ล่วงลับไปจนกว่าสิ่งทั้งปวงนี้จะสำเร็จ

<35.> ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่คำของเราจะสูญหายไปหาไม่ได้เลย

<36.> แต่วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ในสวรรค์ก็ไม่รู้ แต่พระบิดาของเราองค์เดียว

<37.> ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย

<38.> เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา

<39.> และน้ำท่วมได้มากวาดเอาพวกเขาไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้นด้วย

<40.> เมื่อนั้นสองคนจะอยู่ที่ทุ่งนา จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง

<41.> หญิงสองคนไม่แบ่งอยู่ที่โรงโม่ จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง

<42.> เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่อาจค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาใด

<43.> จงจำไว้อย่างนี้เถิดว่า ถ้าเจ้าของบ้านล่วงรู้ได้ว่าขโมยจะมายามใด เขาก็จะเฝ้าระวัง และไม่ยอมให้ทะเลวงเรือนของเขาได้

<44.> เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้เช่นกัน เพราะในโมงที่ ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้นบุตรมนุษย์จะเสด็จมา

<45.> ใครเป็นผู้รับใช้สัตย์ซื่อและฉลาด ที่นายได้ตั้งไว้เหนือพวกผู้รับใช้สำหรับแจกอาหารตามเวลา

<46.> เมื่อนายมาพบเขากระทำอยู่อย่างนั้น ผู้รับใช้ผู้นั้นก็จะเป็นสุข

<47.> เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะตั้งเขาไว้ให้ดูแลบรรดาข้าวของของท่านทุกอย่าง

<48.> แต่ถ้าผู้รับใช้ชั่วนั้นจะคิดในใจว่า `นายของข้าคงมาช้า'

<49.> แล้วจะตั้งต้นโบายตีเพื่อนผู้รับใช้และกินดื่มมอญกับพวกซี้เมา

<50.> นายของผู้รับใช้ผู้นั้นจะมาในวันที่เขาไม่คิด ในโมงที่เขาไม่รู้

<51.> และจะทำโทษเขาถึงสาหัส ทั้งจะขับไล่ให้เขาไปเข้าส่วนกับพวกคนหน้าซื่อใจคด ซึ่งที่นั่นจะมีแต่การร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน"

Matthew 25.

<1.> "เมื่อถึงวันนั้น อาณาจักรแห่งสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตนออกไปรับเจ้าบ่าว

<2.> ในพวกเธอเป็นคนที่มิปัญญาห้าคน และเป็นคนโง่ห้าคน

<3.> พวกที่โง่นั้นเอาตะเกียงของตนไป แต่หาได้เอาน้ำมันไปด้วยไม่

<4.> แต่คนที่มิปัญญานั้น ได้เอาน้ำมันใส่ภาชนะไปกับตะเกียงของตนด้วย

<5.> เมื่อเจ้าบ่าวยังช้ายอยู่ พวกเธอทุกคนก็พากันง่วงเหงาและหลับไป

<6.> ครั้นเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องมาว่า `ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด'

<7.> บรรดาหญิงพรหมจารีเหล่านั้นก็ลุกขึ้นตักแต่งตะเกียงของตน

<8.> พวกที่โง่นั้นก็พูดกับพวกที่มีปัญญาว่า `ขอแบ่งน้ำมันของท่านให้เราบ้าง เพราะตะเกียงของเราดับอยู่'

<9.> พวกที่มีปัญญาจึงตอบว่า `ทำอย่างนั้นไม่ได้ เกรงว่าน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและเจ้า จงไปหาคนขาย ซื้อสำหรับตัวเองจะดีกว่า'

<10.> เมื่อพวกเธอกำลังไปซื้อนั้นเจ้าบาวก็มาถึง ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้เข้าไปกับท่านในพิธีสมรสนั้น แล้วประตูก็ปิด

<11.> ภายหลังหญิงพรหมจารีอีกพวกหนึ่งก็มาร้องว่า `ท่านเจ้าข้าฯ ขอเปิดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย'

<12.> ฝ่ายท่านตอบว่า `เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน'

<13.> เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้กำหนดวันหรือโมงที่บุตรมนุษย์จะเสด็จมา

<14.> อาณาจักรแห่งสวรรค์ยังเปรียบเหมือนชายผู้หนึ่งจะออกเดินทางไปยังเมืองไกล จึงเรียกพวกผู้รับใช้ของตนมา และฝากทรัพย์สมบัติของเขาไว้

<15.> คนหนึ่งท่านให้ห้าตะลันต์ คนหนึ่งสองตะลันต์ และอีกคนหนึ่งตะลันต์เดียว ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วท่านก็ออกเดินทางทันที

<16.> คนที่ได้รับห้าตะลันต์นั้นก็เอาเงินนั้นไปค้าขาย ได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์

<17.> คนที่ได้รับสองตะลันต์นั้นก็ได้กำไรอีกสองตะลันต์เหมือนกัน